

Forslag til: Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om alkohol. (Ændring af alkoholprocent ved alkoholbevilling, præcisering af åbningstid for udskænkning af alkoholholdige drikke, adgang til at fastsætte regler for hele eller dele af landet for en bestemt periode om begrænsninger af salg og udskænkning af alkoholholdige drikke, samt adgang til konfiskation ved visse overtrædelser af Inatsisartutloven)

(Naalakkersuisoq for Sundhed)

(1. behandling)

Da jeg fandt ud af, at der ville blive fremsat ændringer til alkoholloven, så blev jeg faktisk en lille smule bange. Det skyldtes, at sidste gang IA og Naleraq sad i koalition sammen lykkedes det dem at vedtage en frygtelig alkohollov, hvor man gemte alkohol bag gardiner og hvor man forbød unge under 18 år at drikke kaffe på en café efter klokken 20. Jeg frygtede, at de forbudsglade politikere fra IA og Naleraq igen ville fremture med håbløse forbud som de nævnte.

Det glæder mig, at det ikke er tilfældet. Dermed ikke sagt, at vi kan støtte alle ændringer i dette forslag, der mest af alt virker meget uambitiøst, og som bærer præg af, at vi har et Naalakkersuisut, der er bange for at regere. Jeg bliver ærlig talt mere og mere forundret over, hvorfor man i IA og Naleraq overhovedet ønsker at sidde i Naalakkersuisut, når man ser på, hvor få beslutninger man tør træffe og hvor få initiativer man tør iværksætte.

Tillad mig dog at starte med at udtrykke min glæde over et positivt element i dette forslag. Jeg er glad for, at det nu bliver muligt at udvide sortimentet, idet forslaget åbner op for salg og udskænkning af alkoholholdige drikke med en volumenprocent op til 5,09 procent. Det er med til at skabe et friere marked, hvor forbrugerne får flere muligheder for at købe forskellige pilsnerøl.

Til gengæld er det helt unødvendigt at give Naalakkersuisut bemyndigelse til i visse tilfælde at lukke for alkoholudskænkning. Der argumenteres for, at man har lært af coronasituationen. Hvis man har lært af coronasituationen, hvorfor så ændre loven, hvor man går ind og centraliserer denne del af styringen, som kommunerne bør kunne håndtere? Vi har jo netop lært, at man i høj grad kan inddæmme smitte med videre ved lokale foranstaltninger og initiativer; hvorfor skal denne del nu centraliseres?

Hvorfor vil Naalakkersuisut umyndiggøre borgere og den kommunale forvaltning? Demokraatit er ikke enige heri. Vi mener, at der i stedet skal vises tillid og samarbejde og at en eventuel "alment farlig" og "samfundskritisk sygdom" vil kunne håndteres lokalt og derved af kommunerne. Det er efter min mening, hvad vi har lært af coronasituationen – jeg synes ikke, at læringen har været, at vi skal tage ansvaret fra kommunerne sådan som Naalakkersuisut åbenbart synes.

Senere på denne samling skal vi behandle en ny lov om smitsomme sygdomme, hvor der i forvejen også har været en bred og høj bemyndigelse til Naalakkersuisut i forbindelse med at håndtere en samfundskritisk sygdom. Hvorfor skal denne del af udfordringen og bemyndigelsen pludseligt indgå i en lov om alkohol?

Vi mener, at Naalakkersuisut blander tingene sammen. Det her betyder jo, at Naalakkersuisut pludseligt kan vurdere, hvad der er alment farligt og derved lukke for alkoholsalg og udskænkning som det passer dem. For hvem skal definere når noget er "alment farligt"? Alkohol er jo stort set hver weekend en stor synder i politiets døgnrapporter. Det er da farligt. Men det betyder jo ikke, at det vil være rimeligt at forbyde salg og udskænkning af alkohol hver weekend. Demokraatit er derfor uenige i denne del af ændringsforslaget.

Jeg nævnte tidligere, at jeg betragtede det her forslag som uambitiøst. Det skyldes primært, at man ikke tør eller ikke vil forholde sig til vores drikkemønster, og hvad vi skal gøre ved det. Det er jo faktisk sådan, at vi gennemsnitligt set ikke drikker mere end man gør i andre lande, men der er desværre en del, der drikker alt for meget. Så meget at de mister kontrollen. Forbud er ikke en løsning, men større fokus på misbrugsbehandling er. Dette forslag nævner intet om misbrugsbehandling. Og det undrer mig ærlig talt. Mener Naalakkersuisut, at misbrugsbehandlingen er god nok? Mener Naalakkersuisut, at det er rigtigt, at vi fokuserer så meget på, at alle skal behandles i Allorfik? Har Naalakkersuisut slet ikke tiltro til, at andre udbydere vil kunne hjælpe misbrugere?

Det undrer mig især fordi Naleraq – Naalakkersuisoq for Sundheds parti - i en over to timer lang valgpræsentation i Katuaq lovede, at sundhedstilbud skulle privatiseres. Der er intet der tyder på, at det er et valgløfte, som man har tænkt sig at overholde til trods for, at man rent faktisk sidder på posten som Naalakkersuisoq for Sundhed. Det er da både underligt og uambitiøst.

Med disse ord henviser vi forslaget til behandling i Familie- og Sundhedsudvalget, hvor vi ønsker at få sløjftet ønsket om at bemyndige Naalakkersuisut til at forbyde salg og udskænkning af alkoholholdige drikke og i stedet arbejde for færre forbud. Derudover ønsker vi, at udvalget tvinger Naalakkersuisut til at forholde sig til misbrugsbehandlingstilbuddene, hvis ønsket er et lavere forbrug.